

Βόρει χαλκογραφία· ἐτυπώθη τῷ τῆς θεανθρωπογονίας 1622 ἔτει. Ἀποστάτα κάρφος τῷ ὀφθαλμῷ του ἕσομαι Πάπα“. εἰς 8ον. ἔχει σελ. 272.

Τῆς Κατηγήσεως προτάσσονται πολλὰ ἐπιγγράμματα. ἐν τούτων, ὅπερ ἐποίησεν Ἰωάννης Καμπάνος ὁ Λυμβοπολίτης, διδάσκαλος τῆς ἐν Πράγῃ Ἀκαδημίας, ἔχει οὕτω.

Ζαχαρίας τάδ' ἔδωκεν ὁ Γεργανός ἄλλος Ὁδυσσεύς

Ἄστεα πολλὰ φιλῶν ὥσπερ ἐκεῖνος ἴδειν.

Ζαχαρίας, ὃς ἀπὸ μνήμης μεγάλοιο θεοῖο

Καλὸν ἐν Ἐβραίοις γράμμασι οὖνομ' ἔχων·

Ζαχαρίας μνήμην ποιῶν δυνατοῖς θεοῖο,

Ἐν δὲ θεοῦ μνήμῃ ἡματα πάντα μένων·

Ζαχαρίας ἐν μνημοσύνῳ αἰωνίῳ ἔσται

Γράμμασιν ἐν ἀγίοις τὸν βίον ἔκτελέσας.

Ἡ Κατήγησις ἐγράφη ἐν εἴδει διαιλόγου, ἐν ᾧ ἐρωτᾷ ὁ οὗτος καὶ ἀποκρίνεται ὁ πατήρ. Διαιρεῖται δὲ εἰς δέκα βιβλία, ὧν ἑκαστον ὑποδιαιρεῖται εἰς πολλὰ ζητήματα (Βλ. καὶ τὸ ἡμέτερον Δοκίμιον περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν συγγραμμάτων Μητροφάνους τοῦ Κριτοπούλου σελ. 15.)

Ο Κ. Σάθας, ὃς οὕτε ἀνέγνω οὕτε εἶδε ποτε τὴν Κατήγησιν, ὡς ὁ αὐτὸς ὅμολογεῖ, κατακρίνει τὸν Γεργανὸν ὡς λουθηροκαλβινιστήν, τὰς κρίσεις πάντως τοῦ Καρυοφύλλη οἰκειοποιηθείς. Ἄλλα περὶ τοῦ Καρυοφύλλη τούτου λέγει ὁ Πατριάρχης τῶν Ἱεροσολύμων Δοσίθεος ἐν τοῖς Προλεγομένοις τοῦ Τόμου τῆς Ἀγάπης σελ. 19 τὰ ἔξης. „Τοιοῦτος ἦτον καὶ ὁ Ψευδοϊκονίου (ὁ Καρυοφύλλης), καθηρημένος ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγίας καὶ μεγάλης Συνόδου, καὶ ἀποβεβλημένος τῆς ἐπαρχίας διὰ τὴν ἀσεμνον καὶ μιαρὰν αὐτοῦ ζωῆν, ὡς τὰ ἐν τῷ Ἱερῷ Κώδικι τοῦ Ἐπισκοπείου τῆς αὐτῆς μεγάλης Ἐκκλησίας ὑπομνήματα παριστῶσιν. Ὅθεν ἔφυγεν εἰς Ῥώμην ἐνθα τισὶ τῶν περὶ τὸν μακαριώτατον Πάπαν δοκεῖ μηδέποτε διὰ τὴν